

Росія і Румунів є ще на разі штучний. Іх зиск на терені в долині Касину і Путин замкнений нашими становищами і не має значення. В Рому ні хвилями загальний гарматний сгонь, всюди без наступів п'хоти.

На фронті над Сочею ділає дещо сильніше артилерія, скоєво на схід від Гориції і під Константинією.

БЕРЛІН (Б. Вольфа). Також дня 24. посувалися наші війська постійно вперед. Де ворог ставив опір, мусив уступити. Поздній гідна є виїзд від хреста і хоробрість нашого жовніра. Наші летуни спожають операції відходами, киданем бомб і огнем скорострілів, головною викликують велике заміщення у відворті ворожих війск. Великі маси бранців пливуть усім дорогам до зібраних становищ для них. Воєнної добичі навіть приблизно не можна ще перелічити і оцінити. Коло 3000 км. квад. вже відібрано з рук Росії. Також територіальні користі осягнені Брусиловим у поспільній рос. офензиві вже давно вирівнані. Сильним розмахом добули на цій війська місто Тернопіль, що в кількох місцях стояв у поломіні, здобули і горби на південні від Тернополя і відкинули всі противнастути, а саме сильний противнастут від Кипячкі, що сунувся 16 колючими при помочі опанцирених самоходів. Скінчився він величезними втратами ворога в трупах, ранених і в матеріалі.

З також силою, як на схід від Тернополя, натискають наші війська і на півдні на зелінчуцькій лінії Станиславів-Буча-Копичинці. І на лінії Станиславів-Надвірна паде одно російське становище за другим. У Лісних Карпатах відібрано ім 24 с. м. відому гірську точку Земчук, яка заміняє землоніцький прохід від півночі. А на лінії Станиславів Надвірна сильніший опір ставили Росіяни над Бистрицею Надвірнянською, але і се не вратувало їх від цілковитого погрому у сім відтінку. Бо два граничні стовпи російських становищ Станиславів і Надвірна, дуже важні узасіві точки шляхів і зелінчицькі дісталися в наші руки. В наші руки дісталися теж гармати, незлічиме число полевих гармати в стрілецьких розвів, метавки мін, бехлів всякої муніції і херчів.

Наші війська посувуються вперед також у півд. Карпатах, де ворог перейшов у многих точках до наступу, щоби в той спосіб облекшити інші фронти.

В долині Серету і в Добруджі тільки гарматний огонь.

В північній часті фронту російські наступи ослабли по крізьвих втратах, які принесли ворогові перед ослідні дні.

На західному фронті всі події уступають на друге місце перед страшною, шаленою боротьбою гарматною.

Памятайте про жертви	10.500	на фонд укр. жур-	ДНІСТЕР
на памятник —	4.000	на памятник —	Зем. Гіп. Банк
бл. в Ярославі		бл. в Ярославі	Весоловському

З останніх днів побуту мітр. Шептицького в Росії.

Чутки про іменовання київським і галицьким унітським митрополитом в осідку в Києві. — Телеграма П. Т. А. — Протест Української Центральної Ради — Офіційне заперечення Тимчасового Правительства. — Справа забрана від Львова мітр. архієпископа — Буде звернення негайно по закінченню війни! — Проти унітської пропаганди из України.

Відень, 21 липня 1917.

(Ф. К.) "Київська Мисль" з дн. 27. н. ст. червня повідомляє:

До сей пори в Києві не одержано ніяких офіційних відомостей про затверджене гр. А. Шептицького унітським митрополитом київським і галицьким. Між тим про се затверджене приходить із Петрограду ріжні донесення. Річ у тім, що українські делегати, які іздили у Петроград, дійсно мали з се причини розмови з представниками правительства, яким вони заявили, що се іменоване не може стати без згоди Центральної Української Ради. В разі офіційного затвердження чуток про іменоване гр. А. Шептицького, Центральна Українська Рада буде протестувати проти цього, що се затверджене дісконано без її згоди. Справа гр. А. Шептицького живо обговорювалася з між членами виконуючого комітету Української Центральної Ради.

"Реч" з дн. 28. н. ст. червня приносить отсю телеграму Т. Т. А. в Київ:

Граф Андрій Шептицький іменованний Тимчасовим Правителством київським і галицьким унітським митрополитом в осідку в Києві.

"Русське Слово" з дн. 28. н. ст. червня у телеграмі в Київ доносить:

В Центральній Українській Раді обговорювано, одержану у Київі вістку, що тимчасове

Події в Росії.

ПЕТРОГРАД. (П. Т. А.) В розмові з дневникарями сказав Керенський по своєму поверненню з фронту: Головною проблемою, що займає нас тепер, є зосереджені і уладнані влади. Тимч. правительство не має іншої цілі, як охорону держави перед дезорганізацією діланим анархією, і добро времі. Опираючися на довіру народних мас правительство вратує Росію і є єдність укуса з крові і зеліза, як що не мали би вистарчі розважання та мотиви часті й совісти. Ніхто не вспів скористати в тіпершого стану, щоби намагати ся привернути відносини, які були перед вибухом революції. В сій хвилі треба конче здергати відворот, за тамувати господарський недал і привернути до брехи стан фінансів. Людність мусить забути про свої особисті інтереси і ставити на перший план інтереси держави. Положене на фронті є дуже трудне і вимагає геройських зусиль. Я однаке переконаний, що державник організм є

досить сильний на те, щоби вийти з війни без областів втрат. Будь що буде, темч. правительство спонінить свій обов'язок і розвивають утважуючи добірі революції, зробити кінець злочинній роботі тих, що стали врадниками революції.

ПЕТРОГРАД. Поступові члени Думи Ефенцов і Барішников вийшли в склад Тимчасового правительства; перший як мін. правосудя, другий як мін. публ. опіки.

СТОКГОЛЬМ (кор. бюро). Центр. комітет Балт. флоту разом з комітетами воєнних кораблів вислали до Петрограду торпедову лодку, відпоручниками, щоб зважали вияснення про загальнє положене і про арештоване злочинця мар. Додрова.

СКЛАДАЙТЕ НА ФОНД ім. МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІРІТ!

ОРГАНІЗОВАНЕ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ.

Відень, 22 липня 1917.

Український Військовий Генеральний Комітет.— Відділи. — Склад.

(Ф. К.) "Р. Слово" й "Утро России" з дн. 26. н. ст. червня у телеграмах із Києва повідомляють:

На останньому засіданні 2го українського військового з'їзу обговорено питання про організацію постійного Військового Генерального Комітету, який у будущині стане українським міністерством війни, а поки що се комісаріят українських війск.

У складі Комітету входить 40 членів. Комітет від себе вибирає представників у генеральний штаб при Головній квартирі, при флоті, при штабах фронтів і т. д.

Комітет має ряд відділів: адміністративно-проектний, мобілізаційний з відділом восьмих до несень (Юго-головане завдання — демобілізація армії), відділ інспекторський (Юго-завдання — покликування новобранців Українців, перенесене до українських частей), організаційний, фронтовий і лікарський.

"Київська Мисль" з дн. 27. н. ст. червня повідомляє:

2 гід український військовий з'їзд увів до нового постійного, Військового Генерального Комітету 17 сісів із попереднього складу, а крім того вибрає 10 нових членів Комітету.

Таким чином у постійний Генеральний Комітет входять у теперішній узвільні отсіх 27 осіб: ген. майор Іванів, полк. Пилькевич, полк. Капкан, підполк. Павленко, підполк. Поплавко, підпор. Чернявський, прап. Полозів, прап. Пев-

ний, прап. Седецький, прап. Потицько, жовн. Ровинський, жовн. Граждан, матр. Письменний, вікісий урядник Горемика Крупчинський, С. Петлюра, В. Винниченко і др. Луценко. Нові члени: ген. майор Кіндратович, підполк. Матешевич, підполк. Жуковський, капіт. Сливінський, капіт. Глібовський, штабс-капіт. Білецький, піоручник Левитський, поручник Скрипчинський, прап. Кедровський, жовн. Колос.

Обсяг ділана.

"Утро России" з дн. 26. н. ст. червня у телеграмі з Києва про 2 гід український військовий з'їзд повідомляє між ін:

Генерал Кіндратович заявив, що Комітет є технічною організацією, функціїм політичні належать до Центральної Ради, в контакті з якою Комітет і працює.

Урядова часопись Українського Військового Генерального Комітету.

"Київ. Мисль" повідомляє:

Український Військовий Генеральний Комітет приступає до видавання у Києві власного органу п. з. "Вісник Українського Військового Генерального Комітету".

Рада українських жовнірських депутатів.

"Р. Слово" й "Утро России" з дн. 26. н. ст. червня у телеграмах із Києва повідомляють:

На 2 гід українським військовим з'їду обговорювано також справу організації стзолі Ради українських жовнірських депутатів, яка буде центральним органом українського війська й в компетенцію якої входити муть тільки військові

справи, то очевидно греко-католицьке віроісповідання, на скільки воно знайде своїх приклонників, має право і можність існувати. Але інша справа є релігійна сторона, в іншою політична. З тої другої точки погляду акт тимчасового правительства передовсім нікому не потрібний. У нас на Україні не оставляється нізко з корінних унітів і бути може, що одинокими представниками унії є ті виселені, яких не знати по давнє правительство забрало з Галичини на муки і поневірку, і які по війні вернуться домів. Іменоване унітського митрополита в Києві — оставляємо на боці особи гр. Шептицького — має який-сь декоративний, зовсім неповажний характер. Але сей неповажний ачінок може мати шкідливі наслідки. В очах людів не зовсім усвідомлених може той ачінок набрати значення якоїсь уступки в ході нашій

справи, то очевидно греко-католицьке віроісповідання, на скільки воно знайде своїх приклонників, має право і можність існувати. Але інша справа є релігійна сторона, в іншою політична. З тої другої точки погляду акт тимчасового правительства передовсім нікому не потрібний. У нас на Україні не оставляється нізко з корінних унітів і бути може, що одинокими представниками унії є ті виселені, яких не знати по давніх клерикальних акцій і акт тимчасового правительства, може остатити тільки власній відповідальності правительства. Не порозумівши із представниками Українців, правительство допустило свого нового промаху і добре станеться, коли ся по хіді останній з мертвордженням зійде і не спричинить ніякої ширшої межі союзників серед чинників, які не зуміють справи відповідно оцінити.

справи. Військова Рада входить у повіті в Центральну Раду. Депутати вибираються по одному на 25 000 людей. Депутати мають ті самі права, що й депутати всеросійської Ради: жовнірських депутатів й вони на місцях обрадять і приймуть ухвали, котрими зважуть себе тісно з Центральною Радою.

"Утро России" в дні 27. и. ст. червня у телеграмі з Києва доносять:

Вчора після закриття військового а'зау, у Троїцькому Народному Домі відбувалися вибори до української Ради жовнірських депутатів. Вибрали 130 людей.

План кегайної українізації війска.

"Н. Время" в дні 26 и. ст. червня у телеграмі з Києва доносять:

Загально український військовий з'їзд поручив Українському Військовому Генеральному Комітетові виробити подрібний план українізації війска й поробити всі заходи для негайного введення Його в житі.

5-ий український полк зложив присягу Українській Центральній Раді!

"Р. Слово" в дні 1. и. ст. липня у телеграмі з Умані повідомляє:

Вчора після молебня й прочитання "Універсалу" 5-ий український полк зложив присягу Українській Центральній Раді.

Українські роти в Екатеринбурзі.

"Н. Время" в дні 26 и. ст. червня у телеграмі з Екатеринбурга доносять:

У місцевих полках почала ся організація українських рот.

Український жіночий батальон.

Під таким заголовком "Утро России" в дні 28 и. ст. червня у телеграмі з Києва повідомляє:

Вихата у Петроград цеlegatka київського жіночого відділу для освітніх переговорів з А. Керенським про формування у Києві жіночих батальонів.

Резолюція 2 го уряду Українського військового з'їзду в справі Українців-новобранців.

"Р. Слово" в дні 26 и. ст. червня у телеграмі з Києва повідомляє:

2-й український військовий з'їзд приняв слідчу резолюцію в справі Українців новобранців:

З уваги на се, що по знищенню царизму нема ніякої підстави для екстериторіальнosti війска, що даремне перекидування мільйонів людей по Росії опінлює транспорт і викликав величезні видатки, що зокрема для нас, Українців, особливо шкільне роздроблювання сил тепер, коли треба вести демократичну роботу по селах і приготувати ся до Установочного Зібрання, г'яз постановив зі всіх новобранців-ополченців й інших, хто буде покликаний до війська на Україні, комплектувати виключно місцеві резерви й дійсні часті, а також чорноморську флоту".

Статистика жовнірів-Українців в Українськім воєнінім округі.

"Утро России" в дні 29 и. ст. червня у телеграмі з Києва повідомляє:

Головний начальник воєнного округа за жадав від військових частій дати про число жовнірів, офіцірів й урядників Українців у частях.

На вулиці сучасного Києва.

пригоди "руського" в уряді "Українськім місті".

Відень, 23. липня 1917.

"Нове Время" в 22. и. ст. червня передає кореспондентом "Кіевлянина" опис такої сцени, яка відобразила ся на вулиці сучасного Києва:

При перевірці документів в часі ловів на десертирів мені треба будо дістатися на завод Юнкер, що стояв на варті, не пропустив мене і запропонував мені відйті до кута Набережно-Хрестатицької вулиці і Нижнього валу до діжурного офіцера за перепусткою. Я відішов, побачивши у куті юнкера й офіцера, і звернувся до останнього в чесній формі:

— Чи не ви начальник стійки?

— Я по російські не розумію! — буде відповіда.

Причався ся, я оторопів. Протер очі, ні — не поміклися. Стоїть офіцер, в російський по-тоги відпоручник, але українська розетка на грудях. Замівовано і з обуренім я гукнув:

— Ях, ви офіцер російської армії, що може ти мундур, не ви можете говорити по російським чи давні ви "забуди"?

— Я не російської армії, а гвардійського українського полку.

— Так ви скіньте погони офіцера російської армії!

— Як вам кажу, що я по російські не розумію.

Я відішов, закинув оповідач, бо не мав сил дозвісти внести єю трагікомедію. Чи не правда, сей епізод, як не можна красше, характери вус миролюбивий настрій і ступінь згідності "Українця".

промові, виголошений оноді в парламенті про державну охорону для виселенців заявив, що видано вже потрібні зміщення, щоби всі виселенці, отже і ті, які перебувають у вузьшій вінницькій області, після брали від держави грошеві заломки.

— Українць — комісар Подільської губернії. "Русское Слово" в 28. и. ст. червня доносять з Винниці, що тубернським комісарем Подільської губернії видрано Українця дра Сталівського. — Ф. К.

— **Дальші амністії.** Цісар в дальшім перепрощено передостаннього уступу Найвищого відрученого письма з дня 23. грудня 1916 з за повідомленням, дарував Найвищим відрученним письмом в дні 2. липня с. р. 41 засудженим, яким позволено перервати кару з особисто або загально господарських причин, решту карі, а даліше 1441 засудженим кару, о скільки не відбули її в спільному арешті або гривну вимірену побіг кари на свободі, о скільки її ще не заплачено; 111 засудженим призначав цісар злагіднені згідно заміни карі.

— Українська гімназія в Радомислі "Утро России" в дні 29. и. ст. червня у телеграмі з Києва повідомляє: У Радомислі повітова земська управа внесла 3000 карб. на засноване паралельної першої української класи у місцевій гімназії. — Ф. К.

— Промоція. П. Андрій Рудий, родом з Димитровом в Галичині, урядник краєвої канцелярії для правної поради Товариства "Прогресіта" і "Сільський Господар" у Львові одержав у львівському університеті степень доктора прав.

— Уступлене катеринославського губернського комісарія Ізза вороного відношення до України. Предсідатель губернського виконавчого комітету в Катеринославі губернським комісар Гесберг зложив повноважності. Причиною була заявя Павлоградського делегата своєму комітетові, що Гесберг — "аграрій", в орієнту в Україні і став припадково головою. Повітовий комітет по сій заяві ухвалив подати до відстема Гесберга, що уважає Його головою тільки тимчасово. Доносить про се "Русское Слово" в 29. и. ст. червня. — Ф. К.

В справі бібліотеки

ДЛЯ МОЛОДІЖИ.

II).

Може дехто заважити, що не потрібно засновувати окрему організацію, коли є стільки других, що тими справами займаються ся; впрочем і сама "Учительська Громада" могла би перевести се діло. Над тим питанням слід бы перевести дискусію й рішити, котрою дорогою нам піти. Моя особиста думка така, щоби таїм заливати окрему організацію, а то з ось яких причин:

Сумна практика показала, що хоч ся друга дорога — віддати видавництво одній із існуючих видавничих інституцій — богато простіша й природніша, то проте вона не доведе до цілі. Ініціатива видавати такі книжки для молодіжи була в нас уже зазвичай дещо на тім події пробовано (д-р Сімович, д-р Антон Крушельницький); видавничі товариства теж не від них функціонують, бо в самі "Учительська Громада" брала ся за видавництва, — але всюди показали ся якісь недожоги й слабі сторони, що не позволяли ділу розширити ся як слід, і то в тім напрямку, ского ми бажали б собі. "Прогресіта", "Педагогічне Товариство" й "Вільна Сілка" були б дінні компоненти до того організації, але програма їх діяльності така відмінна від нашої цілі. "Прогресіта" видав книжки для народу, отже приділені для потреб старших віком людей, а не для молодіжи; і то, у якім їх пишеть ся, і зміст і матеріал не в силі заспокоїти всіх вимог дорослачих злопідіб і дівчат. Поза тим веде "Прогресіта" й общирну економічну діяльність, так що дуже сумнівається, чи могла б займати ся тим ділом так інтересно, як коно тим вимагав. Подібно й "Педагогічне Товариство" у своїх виданнях має перед очима інші, богато міючих читачів, які у великій мірі можуть бути відповідені з того, що їм подається ся. Знову ж "Вільна Сілка", яка тепер знову відновлює свою діяльність, підієти ся згідно з присвятив стільки уваги власним виданням для молодіжи, щоби заповнити від нїї прогалини.

Врешті що до "Учительської Громади", то се інституція до сеї шли за слаба і за давній час свого існування (існує вже з 8 років) у тім напрямку ніяк не проявилася ся, бо пога видаванем свого органу "Наша Школа" й виданім одногодинського "Кобзаря" для молодіжи нічого не дала. Що відприємства менших гуртків або приватних людей при байдужності на-

— Могил Шевченка. "Утро России" в дні 30. и. ст. червня у телеграмі з Києва повідомляє:

Київське земство заняло ся пристрасні могили Шевченка. Від берега Дніпра побудовані на 45 сажніх ходи до могили Кобзаря України. Набуто відомі, в якій ті, що приїжджають на могилу, будуть мати доступне приміщення. — Ф. К.

— Державні завимоги для всіх виселенців. Міністер внутрішніх справ гр. Тоггенбург в своїй

шого загалу не могли багато доказати, се треба вважати річю зовсім природною.

Одже коли неиз виглядів, щоби котра не будь з тих інституцій не перебрала на себе видавництва, про яке тут мова, і не дала запоруки, що півде його як слід, то ми мусимо застосувати погляд, що треба створити окрему організацію видавництва бібліотеки для молодіжі, і то організацію фінансову, таку, щоби рентувала ся, належати до неї. Що видавництво буде рентувати ся, се річ безсумнівна; треба тільки переглянути каталоги видавництв і бібліотек польського "Towarzystwa polskiego szkół wyz. szkół", яке на тим піді справді доказало великих діл. На приватних підприємствах не ждім, бо таких фірм, як Тайбнері і Темпікі, у нас нема, а ті, що діло брали ся (Оренштайн etc) розуміли його по свою, а не від становиска дівчин потреб.

Потім ще таке: П. Рудницький, говорячи про авторські гонорари і т. н., вгадує, що "не один з наших інтелігентів згодився радо, принаймні в початках, поправляти з огляду на високу ціну та пекучу потребу нації зовсім безкорисно". Я рішучу противів би ся всескім відкликом до патріотизму та щоби вимагати від редакторів, видавців і співробітників грatisової праці. Такі "даречини" у видавничим фінансовим підприємством не повинна мати місця. Се довело бы до того, що люди виконували би свої зобовязання от так тільки "на відчіні", щоби тільки щось зробити та не наразити ся на заради непатріотизму.

Напаки, за заплату кожий може вимагати від автора чи якогось технічного співробітника солідної праці. Се вважає ще Й з іншого боку. У нас між людьми, які займаються письменством, переважна більшість таких, які мусять тим способом заробляти на житі. Двоючи із заробок, зобоважемо їх для себе. Впрочому у нашій суспільноті літературна праця запустила вже такі коріні, що вона повинна вже добре оплачувати ся.

Що ж нам треба визнати? Все те, чим інтаресуються ся дорастаюча молодіж, все, чим Й можна виховувати, чим можна промовляти до Й почуттям. За матеріалом довго шукати не треба, бож ми не перші маємо йти по тим шляхам. За порадою можемо звернутися до наших сусідів. Поляків чи Великоросів, або ще краще до Німців, і в іх преображеннях літературах знайдемо все, чого нам надобає. Доки не вспімо постарати ся про оригінальну літературу, підготувати її переклад в гарних речів Із інших мов, але перекладів справді добрих. По біч історичних та інших поетичних і оповідань, побіг книжок із об'ємом приездознавства, діймо нашій молодіжі також злагоду й ініціативу самостійних заняттів.

Маю тут на думці того рода книжки, які видають у дуже великім числі Німці, підр. Täbner, п. а. Dr. Bastian Schubardt's "Die wissenschaftliche Schullerbibliothek", або також "Die stete Taschenbuch für die Jugend", видана в "Union Deutsche Verlagsgesellschaft" (у його наявності виходить також згадана часопис "Deutsche Kamerad"). Тут побіг усіх познань їхніх теорій про різні природні й технічні питання великою роллю грають практичні вказівки для підлітків і назичаючі розривки, а саме: збирання комах, морідів ростин, місця марок; будова кораблів, літаків, моторів; хімічні та фізичні експерименти; роботи в картону, дереві й металію; математичні гри; чародійська книжочка; парандожи пізироди і т. д.

Знаю, що ось так власні книжочки мають дуже великий попит, хловці їх дуже разом купують, бо вважають у них високосене своїх духовних потреб. Не кожного вдача позволяє їхому сидіти по сінам днів над книжками, хоча в нейківши їх історіями й оповіданнями. Богато має велике зацікавлення до природи, але не мас зможи його використати. Інші знову вважають великий хіг до механічних робіт до майстерства. Для деяких знову школи на уку за суха, щоби висликати в них справдіше зачікування та заинтересованість тим, або іншим предметом. Дійко ім відповідну до їх зачікування і вдачу лектуру, а побачимо, що вони пічнуть розуміти й любити шкільну науку.

Побіг того не забудьмо що Й про твори з історії духовної та матеріальної культури, а головно з історії винаходів та з життя винахідників і інших славних людей. А іже ж се найінтересніші теми, якими можемо інформувати заедно молодіжі наявіть серед найтруднішого викладу. А є біографії великих поетів мають що й своє велике педагогічне значення, про се вже й не треба окремо згадувати.

Кождин разом праця коло видавниця книжок для дорастаючої молодіжі — незвичайно віячна. Треба тільки серйозно до неї взяти ся, а головно не відкладати Й на "случаний час".

бо годі зіба знайти пору більше "случаний" від теперішньої.

Подію отсі думки під розвагу нашого загалу, а головно учительських кругів.

Д-р Мінола Чайковський.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 26. липня 1917.

Нині: греко-кат.: Соб. Арх. Гавр. — римо-кат.: Ани Б М
Зантра: греко-кат.: Аника і Он. — римо-кат.: Наташа.

На "Фонд українських журналістів ім. Яро-
слава-Веселовського" зложив в нашій адміні-
страції д-р Іван Куроєць, лікар в Калуша 50
корон, радник Іван Кивелюк з Кракова 50 К.
Гроші відослано до "Дістра" на ч. кв. 10 500

Директор ц. к. вад. Імі так головного
зведення як філії, відвідає учнів, перебуваю-
чих у Львові, явити ся в четвер, дня 26 липня
б. р. в канцелярії о 10 год. рано.

Каса задатків в Радяні Ст. Ст. зар. з оби-
порукою знижила скопу процентову від всіх
вкладок на 4% почавши від 1. серпня 1917. —
Управа.

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralstelle
der Ukrainischen Legion
MÜNCHNER REITERGASSE 18
БЕЗПРОБІГНОЕ - МІФІТОФ: 03-000 000
МЫ ПРОСИМО НА СЮДА АДРЕСУМУ
ВІДСЛАТИ ЛІСТИ І ДАТКИ -
НА СТРІЛЕЦЬКІ ШЕЛІ. +004

32-7

Передплачуйте український
журнал

в німецькій мові

"Ukrainische Korrespondenz"

Видавець:

Президент З. У. Ради д-р Кость Левицький,
Відповідальний редактор:

Посол Володимир Сінгелевич.

Виходить чотири рази на місяць. Рік видання 4.
Річна передплата вносить 12 К. піврічна 6 К.
ціна поодинокого числа 10 ср. Адреса редакції
і адміністрації: Wien, VIII. Josefstadtstrasse 43/8.

Пошукую до двох дівчаток з третої
виділової УЧИТЕЛЬНИ з по-
правником знанем української і німецької
мови, можливо з французьким і фортепіаном. — о. Григорій Калимон, Ришкова
воля, почасти Бобрівка коло Ярослава. 36-1-5

ЛІСОВІ на рати продамо в правах гравю-
важено першої сати. Ні-
льоси удаютьмо пожіною платних і місцевих ратах.
Поручавмо нашу фірму до всіх транзакцій в спра-
вах банківських Нові лісси Азстр. Черв. Хрест про-
давмо на рати по 8 кр. за 5 лісси разом.

БАНКОВИЙ ДІМ

ШІЦ і ХАСС

у Львові, пл. Маріїнська 7. VIII-0-1

ЖИТО і ПШЕНИЦЮ

під озимі засіви можна замовляти

— в КРАСВІМ СОЮЗІ —
Господарсько-торговельних спілок
у Львові, Зімбровича 20.

Приймається лише звід ні замовляється разом
з цілою громади на післясніх друках, які Союз
висилает на ждані враз в післясненнями. 2011-2-6

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ, вулиця Косцюшкі ч. 3.

Приймає і виплачує щадніці вкладки щ. ден-
но в годинах урядових. Вкладки опроцентовані на
4% начинчю вже від сіднівого дня по дні зас-
новання їх по послідного дня через дні відкриття.

ВКЛАДКИ в "Руській Щадніці" можна силь-
нада особисто в к-рі товариства, почтовими переві-
зкама, або свіми листами, чегами поштовими. Щад-
ніці які Дирекція Щадніці їх жадні більшість
застарілих, а в філії банку австро-угорського на
рахунок "Руської Щадніці".

Удалі післявів: а) сплати від платних пі-
річників зморгнаніми ратахи за протягом 12
— 14 днів відбору післячального; б) на лімбара
ефектів в к-рі єс-онтексів. С рави позичкою во-
дагодінською можна скоро.

Последнічать в гnednianu позичок в Гал.
Воєнны Зімбрович кредиторів в Кракові.

Відних інформація в друїв удається кандидатів
Руської Щадніці вуз. К. юніону Народиці Дн.
І пок. ціл. юно. більшість в годинах урядових
від 9-11 год. кроме неділі і ук. післясн. з.к.

Після 8-14 устава "Руської Щадніці", на-
твід часу чрез ц. к. міністерства відкриті
вкладки в т. відкриті "Руська Щадніця" в
Перемишлі надають ся до лівадії виплачних фон-
дацій і т. п. кандидатів, також "Руська Щадніця"
пупільярну обсадку.

III 58-7

НАДІСЛАНЕ.

Красний адвокат

Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію у Львові
при вулиці Країнські ч. 6. 7-?

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Максим Чайль, в Трибухові, пошт. Вучач, пошукує
свою жін. у Марку Чайль з Здьми. Просить єд. усіх
хто відомий з побуду пошукуваних, позначити о ст. 51 ч. 2-3

Петро Басюк 103 п. п. 17 комп.
шу-
кав свого брата Грицька Басюка, який того
року був при 95 п. п. 52 2-3

Оголошення.

Анн. скончаних без релігії, глядіть місця діва. Зголо-
шенні Роман Галат, Сноїнськ р. Городузе. 43 3-3